

рекомендації применення комбінированного методу. Этот метод точно оцінює фінансовий потенціал підприємства, улічуючи вплив зовнішніх факторів. Не існує єдиної сбалансованої системи показників, тому необхідно здійснювати розповсюдження комбінированного методу. Положитивним властивістю цього методу можна вважати поєднання діагностики поточної та перспективної діяльності підприємства, що створює передумови для більш ефективного використання та розвитку потенціалу туристичного підприємства.

Література:

1. Біркович В.І. Модернізація туристичного та рекреаційного потенціалу регіонів України // Статистика України. 2006. - №3. - С.85.
2. Хомяков В.І. Управління потенціалом підприємства / В.І. Хомяков, І. В. Бакум. - К.: Кондор, 2007. - 400с.

Жулінська К. М.
к.е.н., викладач кафедри економічної кібернетики ДВНЗ "Українська академія банківської справи НБУ"

ОЦІНКА СТАБІЛЬНОСТІ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ ЗА СИГНАЛЬНО-ІНДИКАТИВНИМ ПІДХОДОМ

Функціонування реального та фінансового секторів є цілісною системою з взаємопереплетеними причинно-наслідковими зв'язками. Банківська система виступає мультиплікатором дисбалансів внутрішнього ринку та транзитером зовнішніх ризиків до економіки країни. Вищезазначене породжує посилену увагу науковців щодо розробки підходів до оцінювання рівня стабільності банківського сектору, завчасного виявлення загроз його функціонування.

На початку 90-х років ХХ ст. періоду інтенсифікації фінансових криз центральні банки багатьох країн світу почали проводити аналіз стійкості фінансових систем. На міжнародному рівні МВФ розробив уніфікований підхід до оцінки фінансової стійкості (FSAP), який застосовується і Національним банком України для моніторингу стану вітчизняного банківського сектору.

Загалом підходи до виміру стабільності банківської системи налічують низку показників, оцінка індивідуально кожного з яких визначає загальний рівень стабільності банківського сектору. Автором здійснено спробу інтегрального аналізу банківської системи, звівши до єдиного показника сукупність вимірників рівня економічної ефективності, ліквідності, надійності та ризиковості діяльності банківської системи.

Переваги розробленого підходу полягають у наступному:

- врахування особливостей функціонування банківської системи в Україні (схильність до закордонних заощаджень, що обумовлює важливість аналізу показника оцінки валютного ризику при залученні коштів від нерезидентів; недоліки регулювання (введено показник оцінки ступеня перенасичення балансів банків іншими фінансовими активами, до яких включаються ризикові цінні папери, векселі афілійованих компаній тощо));

- сигнально-індикативний характер підходу (найменші відмінності у тенденціях порівнюваних показників суттєво впливають на рівень розрахованих на їх основі індикаторів (набувають значень 0 або 1), що визначає дещо випереджальний характер отриманих за моделлю результатів оцінки стану банківської системи);

- підхід базується на загальнодоступних статистичних даних;
- наявність оціночної шкали для якісної інтерпретації результатів розрахунків.

Розроблений підхід засвідчив, що упродовж 2012 р. в Україні банки продемонстрували прибутковість діяльності (хоча і з нижчими темпами, ніж нарощення активів та власного капіталу), достатні показники надійності та підвищення довіри з боку населення, вираженої в швидких темпах залучення строкових вкладів, ніж депозитів на вимогу. У той же час, результати розрахунків хоча і демонструють покращення стану банківської системи, проте дана позитивна тенденція має стрибкоподібний, коливальний характер, що зобов'язує банки до виваженого нарощення активних операцій та посиленої уваги до дотримання показників надійності.

Застосування розробленого сигнально-індикативного підходу є прийнятним в структурі НБУ для оцінювання рівня надійності, ліквідності, рентабельності та ризиковості діяльності банків. Базуючись на загальнодоступних даних, підхід може використовуватися також як інструмент перевірки якості комунікаційної політики НБУ щодо донесення суспільству результатів пруденційного нагляду за банківським сектором.

Шемет Т.С.

Доцент, к.е.н., доцент кафедри банківської справи ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», Україна, м. Київ
**РОЗВИТОК БАГАТОСТОРОНЬОГО СПІВРОБІТНИЦТВА
У СФЕРІ АНТИКРИЗОВОЇ ПОЛІТИКИ**

Відправною точкою системного аналізу ризиків в одній країні, як правило, є банківські системи, що поєднують провідну роль банків у фінансовому посередництві та високою часткою коштів банків у позикових операціях. Глобалізовані фінансові ринки – це зовнішнє середовище функціонування банків, яке безпосередньо впливає на рішення з управління банківськими ризиками.

Глобальна фінансова безпека не є простим сумарним результатом фінансової безпеки країн і регіонів. Прагнення останніх реалізувати свої інтереси в цій сфері в відсутність адекватного багатостороннього механізму координації політики призводить до ослаблення потенціалу фінансової стійкості в глобальному вимірі [1].

Після нещодавньої глобальної фінансової кризи було вжито широкий діапазон фінансових реформ на міжнародному рівні, спрямованих на зміцнення стійкості фінансового сектору. Так, у вересні 2010 р. Міжнародний валютний фонд (МВФ) оголосив, що запроваджує Програму обов'язкової перевірки стабільності фінансового сектору (Financial Sector Assessment Program, FSAP) 25 країн світу з найбільшими фінансовими системами (Австралія, Австрія, Бельгія, Бразилія, Канада, Китай, Франція, Німеччина, Гонконг, Індія, Ірландія, Італія, Японія, Люксембург, Мексика, Нідерланди, Росія, Сінгапур, Південна Корея, Іспанія, Швеція, Туреччина, Великобританія, США). Передбачені Програмою перевірки мають проводитися раз на 5 років і стосуються країн, фінансовий сектор яких здійснює найбільший вплив на загальну світову фінансову стабільність. Така перевірка включає вивчення стабільності банківської системи та фінансового сектору, проведення стрес-тестів, оцінку якості банків, страхових компаній, рівня нагляду в